

Helga Zepp-LaRouche tager føringen i diskussion på Kinas Radio International om relationerne mellem Kina og USA

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør samarbejde.

28. september 2015 – Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, blev interviewet over telefon som del af et ekspertpanel i en **55 min. lang diskussion om relationerne mellem Kina og USA i en nyhedsudsendelse på Kinas Radio International Show, den 25. sept.**, med Liu Kun og Brian Kopczynski som studieværter. Andre gæster omfattede tre akademiske eksperter i kinesisk/amerikanske relationer: prof. Tao Wenshao fra Kinesisk Akademi for Samfundsvidenskab; prof. Rick Dunham, Tsinghua Universitet, og prof. Mark Beeson fra Universitetet i Vestaustralien.

China Radio International er Folkerepublikken Kinas statsejede radiokanal.

Det første spørgsmål lød: »Hvad får de to, politiske giganter, Kina og USA, til at synes om hinanden, og hvad skiller dem?«

Zepp-LaRouche svarede:

»Det er ekstremt vigtigt, at de to mest betydningsfulde

lande i verden, med hensyn til størrelse og magt, har et stabilt forhold til hinanden; den bedre del af USA ser på Kina ud fra dette standpunkt. Fra præsident Xis side, så har han gjort det meget klart, at han ønsker en åbning med »win-win«-politikken. Jeg mener imidlertid, at der netop nu består en total ulighed i den måde, de to lande bærer sig ad.«

Intervieweren bemærkede, at »kun USA Today havde en hovedoverskrift om præsident Xis besøg [i USA].«

»Hvad er Kinas plads i USA's nuværende, globale strategi, og vice versa?«, lød det næste spørgsmål.

Fr. LaRouche svarede:

»Jeg mener, at de forskellige forslag, der kommer fra Kina, og som jeg mener, i høj grad er baseret på **den konfucianske opfattelse**, at verden kun kan fungere, hvis den er baseret på en harmonisk relation nationerne imellem, virkelig er nøglen. Dette kommer til udtryk i præsident Xis tilbud om win-win-samarbejde; han inviterede rent faktisk på APEC-topmødet sidste år præsident Obama til at samarbejde med Kina om den Nye Silkevej; om **politikken for »Ét bælte, en vej«**, sammen med ideen om at have en ny model mellem de store nationer. Det er en helt anden idé om internationale relationer mellem nationer, baseret på suveræniteten, gensidig respekt og anerkendelse af forskellige samfundssystemer. Jeg mener, at denne model netop nu er meget attraktiv, og som er blevet vedtaget af BRIKS-landene; den rækker ud til ASEAN, og også til de latinamerikanske lande, der har gavn af denne form for win-win-samarbejde med Kina.

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør

samarbejde.

Jeg kan blot håbe, at USA, som er i store vanskeligheder netop nu – jeg mener, dets finanssystem er i en forfærdelig forfatning; mange mennesker siger, at det er værre end i 2008; der kunne komme en alvorlig nedsmeltning af finanssystemet, hvad øjeblik, det skal være. Og den eneste måde, hvorpå USA kunne komme ud af det, ville være, hvis USA ville se chancen i dette tilbud netop nu; der er en stor splittelse; nogle mennesker siger, at det absolut ville være i USA's interesse, og at USA bør samarbejde; andre siger, nej, vi er verdens eneste leder – verdens eneste stormagt; Rusland er blot en regional magt, og Kina bør holdes tilbage ...

Selv chefen for Generalstabscheferne, general Martin Dempsey, har advaret om, at USA ikke bør gå lige ind i en Thukydides-fælde[1] og se Kina som en trussel, og forsøge at gå i krig. Og hvis USA's chef for Generalstabscheferne advarer om dette, så må han have en god grund.»

Dette efterfulgtes af en diskussion om Kinas økonomi mellem de tre professorer, med prof. Dunham, der sagde: »Det bekymrer mig noget, at USA besluttede ikke at tage del i AIIB og i stedet går ind for den konkurrerende idé med TPP.« Prof. Tao bemærkede, at mange amerikanere, Henry Kissinger og andre, hilser AIIB velkommen og kritiserer Obama for ikke at gå med.

Intervieweren spurgte Zepp-LaRouche: »Kan økonomiske forbindelser og handelsforbindelser stadig fungere som den faste klippegrund for generelle relationer mellem USA og Kina?«

Hun svarede:

»Det mener jeg absolut, at de kan. Hvis der består stærke økonomiske bånd, er det en måde, hvorpå alle de nuværende spændinger kan overvindes. Af alle indgåede aftaler ville jeg understrege, at USA og Kina har aftalt at bygge et

højhastighedstog mellem Los Angeles og Las Vegas; det er ikke min yndlingsrute, for den fører til et kasino, men kendergerningen er, at Kina leverer den meget, meget avancerede teknologi til fremme af handel – af hvilken 18.000 kilometer er blevet bygget internt i Kina, og som er af fremragende kvalitet. Enhver ved, at USA's infrastruktur har et presserende nødvendigt behov for forbedringer; vejene; og der er ikke noget effektivt togsystem.

Jeg har foreslået, at USA tager imod tilbuddet om win-win-samarbejde. Der kunne blive et samarbejde om at udvikle togsystemet i hele USA. Hvorfor ikke bygge disse tværs over USA, fra Vestkysten til Østkysten, og på selve Østkysten; det ville blive langt mere overlegent end det nuværende system med fly. Hvis blot USA ville tilslutte sig initiativet med den Nye Silkevej, ville det betyde, at USA kunne genopbygges.»

Dernæst diskuterede professorerne faldet i den kinesiske økonomi og citerede en statistik fra Moody's Analytics om, at, for hvert fald i den kinesiske økonomi på 1 %, falder USA's vækst med 2 %, som et eksempel på den kinesiske økonomis bølgeeffekt på verden.

Helga Zepp-LaRouche afbrød:

»Jeg vil gerne kommentere på dette; der er en meget stor forskel, for den amerikanske økonomi drives hovedsageligt frem af værdipapirsaktiver – det drives meget frem på basis af værdipapirsaktiver; meget Wall Street; meget monetaristiske værdier, hvor den kinesiske økonomi derimod for det meste er baseret på realøkonomi. Kina har en utrolig vækst i industrien; det er engageret i industriprojekter med lande i hele verden.

Så selv om der var en lille problem med aktiemarkedet i Kina, så har det langt mindre betydning. Wall Street er fuldstændig bankerot. Jeg ville ikke foretage en

sammenligning af disse to økonomier på denne måde. Kendsgerningen er, at Wall Street er totalt bankerot. Den amerikanske realøkonomi befinder sig i en absolut forfærdelig forfatning. Den kendsgerning, at den kinesiske økonomi er begyndt at forgrene sig til mange dele af verden, giver den kinesiske økonomi mere substans og gyldighed.»

Det endelige spørgsmål til Zepp-LaRouche lød: »Hvad kan man forvente vil blive opnået ved dette besøg mellem disse to ledere?«

Hun svarede:

*»Jeg har skrevet en **appel til de politiske ledere**, der i løbet af de næste par dage skal tale på FN's Generalforsamling, om, at de ikke må forpasse den måske sidste mulighed for at skabe et nyt paradigme for verden. Vi har så mange problemer; vi har faren for en finansiel nedsmeltning; krig, terrorisme, flygtningekrisen i Europa, der virkelig er ved at komme helt ud af kontrol, så jeg mener, vi behøver en ny æra for civilisationen. Og jeg mener, at præsident Xis »win-win«-tilbud er den bedste model hertil på dagsordenen.»*

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.